

**13è diumenge després de Trinitat
6-9-2020**

Preludi musical

Du sollt Gott, deinen Herren, lieben, BWV 77
(Estimaràs al Senyor, el teu Déu)

Estrenada a Leipzig el 22 d'agost de 1723

Invocació

Crida a la lloança: Salm 149

Himne: Canta al Senyor, Rei de Glòria, o ànima meva (1 CG)

Música: Joachim Neander i Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Èxode 12, 1-14

Romans 13, 8-14

Lectura de l'evangeli:

Mateu 18, 15-20

Pregària per la il·luminació

Proclamació de la paraula

Interludi musical

Vida Comunitària:

Ofrenes:

Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. (Romans 12, 12-13)

Pregària

Himne: Vós sou l'amable Salvador (65 CG)

Música: J.B. Dykes (variant A.R. Reinagle) i lletra: Benjamí Planes

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta i Jonathan Navarro
Proclamació de la paraula: Marta López Ballalta
Lectures: Esther Cortés, Anna Guinot, Aícia Pallàs
Imatges: Creative Commons
Butlletí: Carolí Capó

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1731 del 6 de setembre de 2020

AGRAIMENT

DE GALLINES I REPRESA

Cada cop que passo uns dies a la muntanya m'agafen ganes de fer la maleta, comprar-me quatre gallines i anar-me a viure al camp. És curiós, perquè, a mi, els animals no és que m'agradi especialment, l'olor a granja em tira enrere i les plomes al vol em fan posar la pell de gallina, mai millor dit, per no comentar el que se suposa podria trobar-me al galliner, pel que fa a defecacions, al matí al recollir els ous.

Però tot això, que és tan meu i que de sempre he tingut assumit, sembla que s'escola entre els dits mentre de tornada, amb el cotxe carregat de records de verd i bitxos, que m'han deixat uns bonyes terribles per tot arreu, veig passar els quilòmetres d'asfalt. És com si el paisatge de formigó i quitrà, després d'haver passat un dies entre el rumor del riu i el del vent a les fulles, se'm fes tan pesat que hagués de fugir-hi.

El pensament em vola, ponderant els pros i els contres, i sempre, absolutament sempre, els contres de viure al camp són més que els pros, sempre la llista és molt més llarga i més assenyada i, per suposat, més realista; però el cert és que la sensació de voler fer les maletes no desapareix, segueix allà, inamovible, tossuda i, mentre els quilòmetres m'acosten a casa, penso que puc fer la volta, tornar-me'n i ja m'espavilaré, que amb quatre gallines puc fer vida i potser afegir unes abelles i començar a cultivar mel (curiós també perquè, malgrat sé de la seva importància ecològica, ni m'agraden elles ni puc prendre mel).

ANUNCIS I COMUNICACIONS

I mentre vaig desfent maletes i posant rentadores, mirant el menjador i pensant quin poder tan gran té la pols, que amb tot tancat sempre que tornes està descansant amb desvergonyiment sobre els mobles, penso que he de començar a organitzar-me, que tinc moltes coses a fer, que les vacances s'han acabat i la rutina torna; la represa és això, anant oblidant, primer les abelles i després les gallines, per embrancar-te en la vida, la teva, la de veritat, aquella que es rodeja de pressions i urgències, d'obligacions, cites i responsabilitats.

I com cada any, el meu llibre electrònic em diu que, des que he tornat, el número de pàgines que voltejo dels llibres són menys, que les hores que dedico a llegir han baixat en picat, i el meu cervell sap que el rècord de llegir *Boulder* en una tarda no l'assoliràs fins el proper estiu, perquè la represa és deixar enrere les gallines i els llibres, és assumir que s'ha acabat la pau.

I mentre la remor del desig d'anar a viure al camp segueix com un brunzit dins meu, m'adono que no són les gallines el que vull, sinó viure en pau, en serenor. Aquest és l'anhel que veritablement mou les meves incomprendibles ganes de tenir un corral on anar a buscar ous cada matí. Perquè, el cert, és que les nostres vides, massa vegades, viuen en una voràgine que sembla portar-nos sense consentiment d'un cantó a l'altre, amb la força d'un vent tempestuós que ens empeny sense misericòrdia i que no ens deixa gaudir de tot allò meravellós que té ser on som, perquè si viure al camp seria genial, saber que no has d'agafar el cotxe per anar a comprar el pa no té preu.

El meu poble viurà en un estatge de pau, en indrets segurs i de repòs tranquil (Isaïes 32, 18); la pau de viure no depèn del lloc on ets, sinó de la nostra capacitat de gaudir i agrair allò que tenim, la tranquil·litat no es perd per haver de fer moltes coses, sinó per la nostra incapacitat de fer sense deixar-nos arrasar per l'agenda. Massa vegades el nostre món, amb la promesa de que hi haurà un nou estiu de camp, ens empeny a oblidar que podem gaudir del que fem i del que tenim sempre, entre formigó o arbres verds, i que les gallines no són la solució, sinó que l'és aprendre a frenar, no deixar-nos portar per una rapidesa imposada, que no ens fa fer les coses més de pressa, sinó que ens deixa sense temps per gaudir-les.

Ha arribat setembre, i amb ell la represa, és hora de retornar i aprendre a gaudir de la pau de saber viure a poc a poc.

Marta López Ballalta

FAMÍLIA CRISTIANA

Pensem en els que no poden venir per diferents situacions i preguem per ells.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Des de el "Chiringuito de Dios" ens envien tot l'agraïment per tot el que vam comprar per ells...volen que transmeti això a tota l'església. Van marxar molt contents quan van veure tot el que teníem per ells. Comença un nou curs i preveuen que encara tindran més gent trucant a la seva porta que el curs passat. Les necessitats no paren de créixer!!!! Són temps complicats i ells tenen les portes obertes per ajudar de la millor manera que puguin. No els oblidem en les nostres oracions!!!! La seva feina es ben complicada.

Us passo fotos del "Chiringuito". Les obres que estan fent s'han ampliat una mica, com passa moltes vegades, comences a arreglar per un cantó i se n'espantia un altre. Hi ha un bon equip que treballa i que cobra encara que sigui un petit sou. Les despeses són moltes però treballen fermament i amb esperança. No els oblidem en les nostres oracions.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de YouTube a les 11.00h.

Enllaç: <https://youtu.be/mCfrDagCep4>

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:

<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>

ACORDS DEL CONSELL

Es decideix començar la celebració de cultes presencials el diumenge **13/09**. El local està condicionat i amb les mesures de seguretat i neteja pertinents. Es demana a tothom que decideixi anar-hi observar les indicacions de precaució i prudència. S'estudiarà, a part, com fer gravacions setmanals de cada culte a fi que tothom hi tingui accés des de casa seva.